

הקדשה נקראות אליהם חיים. ואלו האלויות של הקדשה נקראות אלהי האלויות, ועטת על הפל, אל ארון על כל המעשים. וכל מין הוולך למןנו. ומושום שיש אלהים אחרים, אמר עליהם, (שותוב) ובם לאלהים יחרם בלאתי לה' לבדו. כדי שלא יתעורר אלהים חיים עם אלהים אחרים. (וגהBOR קרמו). (עד כאן).

וזהר

אצטומבה זו לוקחת ושותחת, ושולחת לכל האדרים של מטה, וממנה נזונים המתחותנים. ומalo שותים השמרים למיטה פל אוטן רוחות ואדרים אחרים שנזונים בלילה מאותם אבירים ופדרים. והשער נוטלים כל האבירים, ונוטל הפל הכבב, ומקריב לב, פמו שנאמר לעיל. וזהו שכחוב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ועל זה מתראה על המזבח דגמת אריה שאוכל קרבענות. מכאן ולhalbאה כל שאר האבירים בסוד של הגוף בדגמא של מעלה.

בדגמא של מעלה.

רעה מהימנא

אמר הרואה הנאמן, מאור הקדוש, ודאי אצטומבה בראשונה לוקחת הפל עד שיש שעות, ואופה. קראבן הוא אופה. והראיה היא משקה. הלב הוא המפל. ואלו בשניהם הם ודאי אופה משקה. ולמה לתת למפל מטהות של כל מאכלים ומשקים, מהרראש של כלם, מהמבחן של כלם, וזה שכחוב שר השירים (ה) אריתני מורי עם בשמי אכלי. יער עט דבש' שתיתי ייני עם חלב. אחר כך נאמר אכלו רעים, שהם שאר האבירים, שהם חילוות ומתקנות המפל, שמתפרק להם מזון על ידי שר האופים. שתו ושברו דודים, על ידי שר המשקים. ורבבב הוא לימון הבן אדם. ומשום זה, ופני אריה אל הימין לארכעתם, לימיון הפל, שהוא כלב. הטהול לשמא. אלו הם מהצד الآخر, ופני שור מהشمאל. משקה יין בוגז במים למלפא. ואريا אוכל, זה בבד, שאוסף מזון לפני הפל, שהוא הלב.

בלתי ליהויה לבדו. בגין דלא יתעורר אלהים חיים עם אלהים אחרים. (ס"א ובחפרוא ברמאה) (דף רל"ה ע"א).

זהר:

אצטומבא דא, נטיל ושותחיק, ומשור ?כל סטרין דלפתא, ומגניה אהינו מאיינון שתין שמרים לסתא, כל אינון ריחין וסטרין אהינו דאיתנו בלילה, מאיינון אברים ופדרים. ושאר נטליין כל שייפין, ונטיל פלא בבד, וקריב לב, כמה דאטמר. וזה איהו דכתיב, (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין. ועל דא אהיזי על מדבחא, בגונא דאריה אכילת קרבניין. מכאן ולהלאה כל שאר שייפין, ברזא דגופא בגונא דלעילא.

רעה מהימנא

אמר רעה מהימנא, בויציא קרייש, ודאי אצטומבא בקדmittא נטיל פלא, עד שתית שעתין, ואופה. קראבן, איהו אופה. וריה, איה משקה. לבא מלפא. וαιינון תרין, אהינו ודאי אופה ימshaה, למייב מלפא, משפיירו דכל מאכלין ימshaה, רישא דבלחו, מבחר לבלהו. והיינו דכתיב, (שי השרים ה) אריתני מורי עם בשמי אכלתי עורי עם דבש' שתיתי ייני עם חלב. לבתר, אכלו רעים, שאר אבירים, דאיינון חילין ומשרין דמלפא, דפליג לוון מזונא, על ידי שר האופים. שתוי ושברי דודים, על ידי שר המשקים.

ובבד איהו לימיינא דבר נט. בגין דא, ופני אריה אל הימין לארכעתם לימיינא דמלפא, דאייהו לבא. טחול, לשמאלא. אלין אינון מסטריא אהרא, ופני שור מהشمאל. משקה חמרא מזוג במייא למילפא. ואريا אכילת, דא בבד, פניש מזונא קמי מלפא, דאייהו לבא.